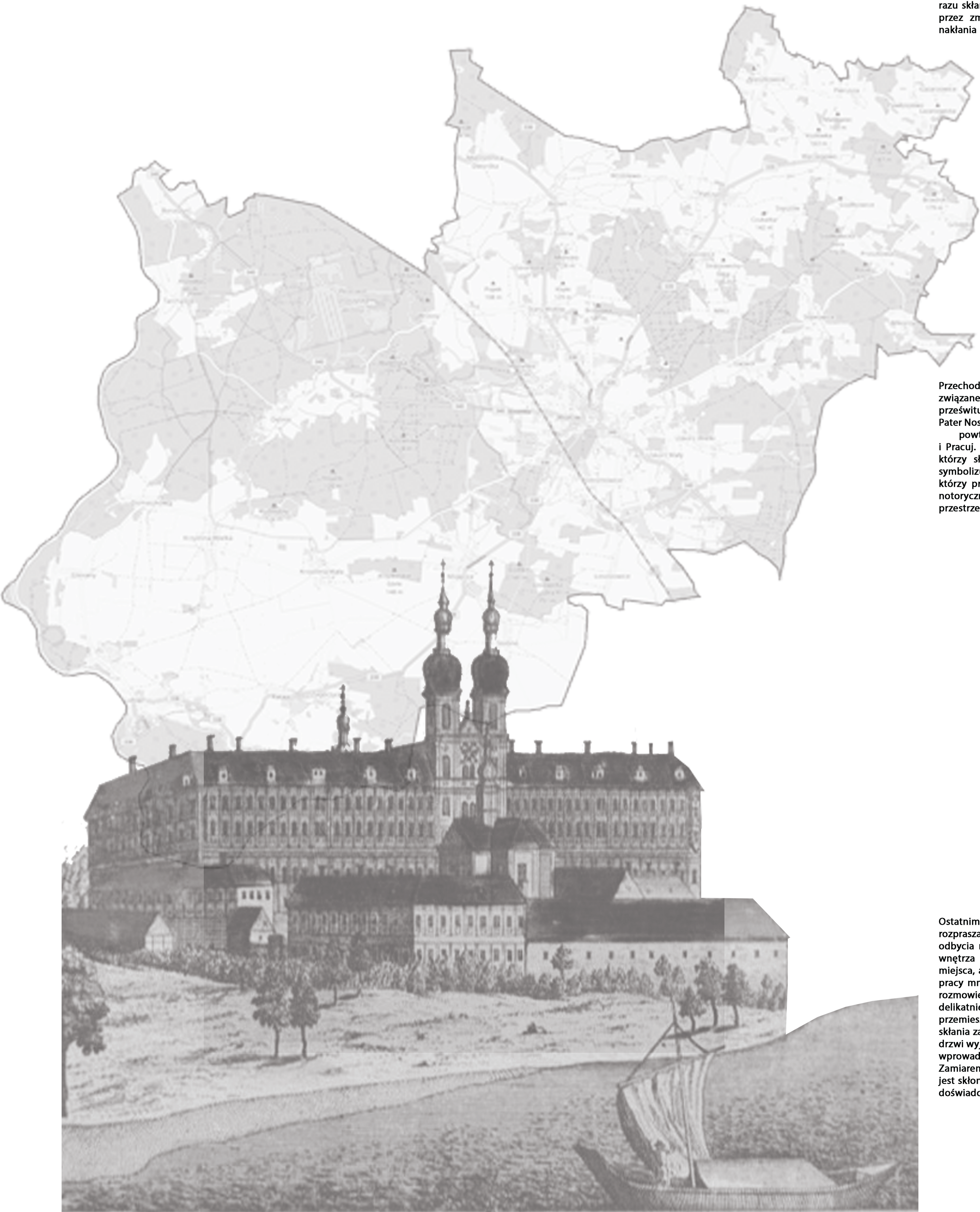

Projekt koncepcyjny instalacji artystycznej artystycznej jako część wystawy w Klasztorze Cystersów w Lubiążu

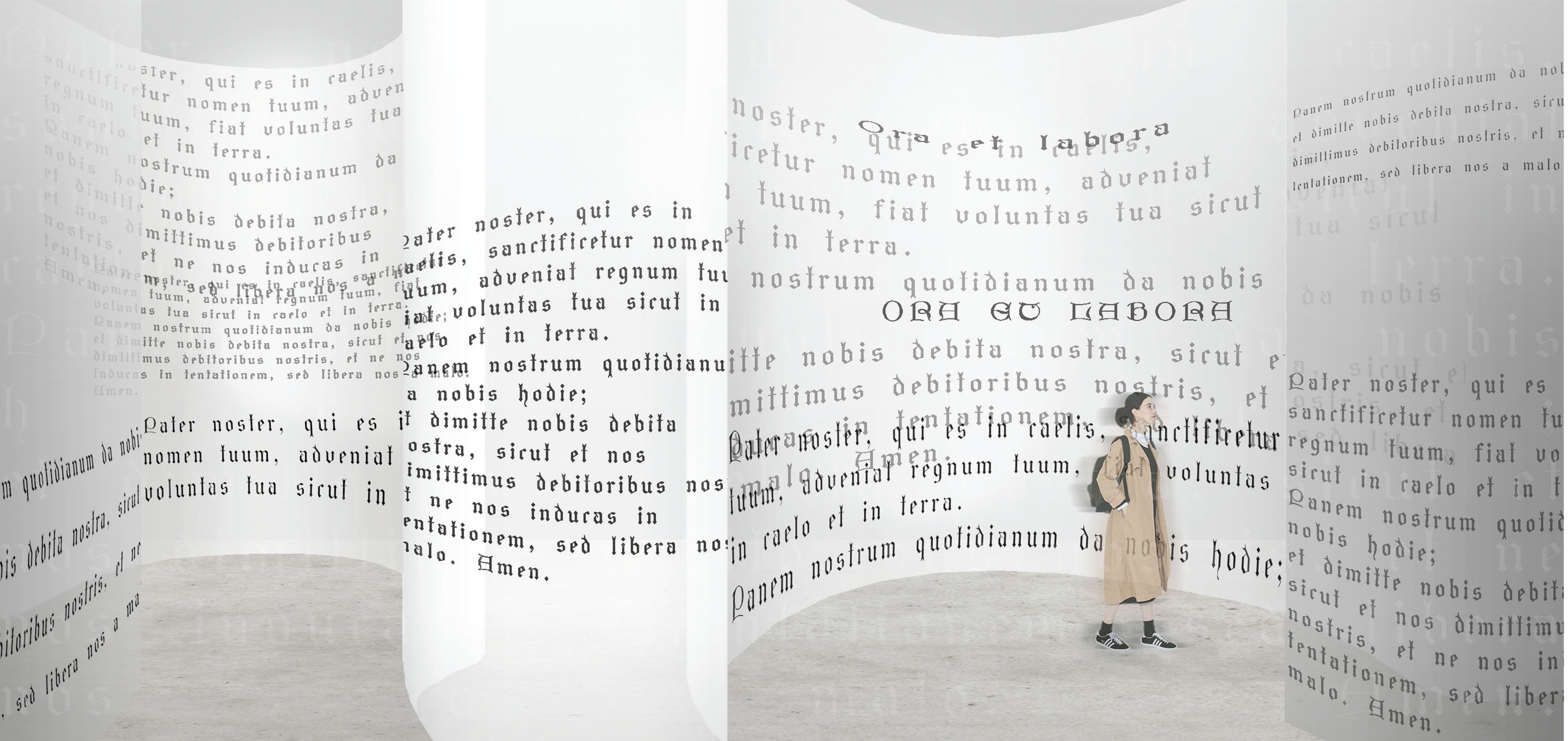
ora et labora

Podróż przez pokoje jest symbolem życia mnichów i obowiązkami jakie wypełniali. Wyróżniliśmy trzy główne zajęcia, którymi oddawali całe swoje serce.

Pierwszy pokój natury symbolizuje prace mnichów nad hodowlą własnych upraw, a także doglądaniu ziół. Plony, które udało im się zebrać były konsumowane przez nich co ukazuje nam jak samowystarczalni byli. Niesamowitym jest również to, że Mnisi znajdowali zawsze sposób, aby wykorzystać rośliny w jak najbardziej organiczny sposób. Wprowadziliśmy do wnętrza dosłowną naturę, aby odwiedzający mógł dosłownie poczuć zapachy ziół oraz wprowadzić się w klimat jaki panował tam na przestrzeni wieków. Zawieszono na wysokości nosa rośliny od razu składają do powąchania ich oraz doświadczeniu nie tylko przez zmysł wzroku ich piękna. Niecodzienna wizja natury nakłania do zastanowienia się nad ich kształtem, strukturą oraz zapachem.

Przechodząc do kolejnego pokoju czujemy przytłumienie związane z ilością słów jakie musimy przyswoić. Na potężnych prześwietlających płachtach wyświetlane są łacińskie modlitwy np Pater Noster, czyli Ojciec Nasz. Głównym elementem wielokrotnie powtarzającym się są słowa Ora Et Labora znaczące Módl się i Pracuj. Można powiedzieć, że jest to główna myśl mnichów, którzy słowa te brali bardzo dosłownie do siebie. Wnętrze symbolizuje nam dosłowne spojrzenie w myśli zakonników, którzy przejeżdżali swoją pracą, przepisywaniem potężnych ksiąg, notorycznie myśleli o słowach jakie muszą zapisać. Przytaczająca przestrzeń symbolizuje zatem kołaczące się myśli o ciągłej pracy oraz skupieniu w jakie w nie wkładali.

Ostatnim zaś pokój reprezentuje ciszę i pustkę. Brak rozpraszających i zbędnych elementów stanowi klimat idealny do odbycia modlitwy. Zastosowanie przesmyku prowadzącego do wnętrza pomieszczenia pomaga w zachowaniu tajemniczy miejsca, a także rozdziela dwie skrajne przestrzenie. Po ciężkiej pracy mnisi udawali się w miejsce zaciszne, aby tam oddać się rozmowie z samym Bogiem. Śmuga rozproszonego światła delikatnie wskazuje wymiary pokoju oraz możliwości przemieszczania się. Potęga ścian oraz panująca nastrojowa cisza skłania zaś do refleksji na tematy religijne. Dyskretnie schowane drzwi wyjściowe nie rozpraszają odwiedzającego tym samym nie wprowadzają go w poczucie wymuszonego pośpiechu. Zamiarem zwiedzenia wszystkich pokoi występujących po sobie jest skłonienie uczestnika do refleksji nad życiem mnichów oraz doświadczenia w małym ułamku codziennego życia osób, które całkowicie poświęciły się Bogu.